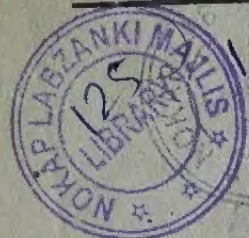

نور خان

الہان

نور خان لہجو

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

نور خان لہجو

نور خان لہجو

آتراپ پبلی کیشنز کیچ

ردوبند

10

پجار

11

فنکار زبانانی سفیر انت۔ نور خان بزنجو اساجد نور

الہام

تاکد

شاعر

شعر

شمار

26

1- پرشتگان کا نچ و منگی..... زیر مختار

27

2- مرتگیں واہگانی ارمان..... میر عمر میر

28

3- دل و ماہکائیں تو پر چانیائے..... غلام حسین شوباز

29

4- دلبر خماری رنگے اناری..... ارشاد پرواز

30

5- من دل بستگ پہ مہرنگ..... جی آرملہ

31

6- ✓ کوش تہی مہر و مسکانی بہار انت..... مبارک قاضی

32

7- ✓ جہنائیں شے ترانگ و فکر و خیالیں..... سید میار نوری

33

8- ✓ مناں تہی جہاں من بچے نیاں..... غلام رسول رگوز

34

9- لے لڈولاڈولاڈ لے لڈو..... امام بخش بہار

35

10- ✓ تہی رنگ کشتے چو شیر..... نذیر ناصر

شیرمائیں شب

37

11- جہنائی و ہزار کنت..... میر عمر میر

12- ✓ چچو مجنوم ریت چنت لیلی مریت..... لیاقت امین

38

13- پرتی مطلب و بے وفاوش بیت..... منظور بیکل

39

14- ✓ مئے واہگانی ارس چتئی دیدگاں شلیت..... غلام حسین شوباز

40

15- راسے من پرت در گپت نہ گت..... مبارک قاضی

41

16- ✓ دوچار کپتوں پداگوں آب اندامیں لال..... سید میار نوری

42

17- سرگراں شہر و چلال و گنجیں در بہاتے براں..... زیر مختار

43

18- ✓ آزمان رنگیں ادلساں پر کن..... خلیل واہگ

44

19- ماں اندر و مدام حشیت بے تواری..... مبارک قاضی

46

20- شیرمائیں شپاں زیر نالاں..... زیر مختار

47

دردانی سفر

21- ✓ منی در دوسر شپانی، منی ماہ دیدگانی..... غلام حسین شوباز

49

22- ✓ ہزار بہشت بہابات گل و گلایں چم..... جی آرملہ

50

23- جی انت منی و شوابی و حاصل گوں شراب..... مبارک قاضی

51

24- نالاناں دگر رنگے، مرچی اے دل و شاتل..... منیر مومن

52

25- نہ ترانگے نہ غمے نہ دوار جہنا انت..... منیر مومن

53

26- تہی ترانگاں گوں ہو بیت..... زیر مختار

54

27- مہرنگیں پری لیلی تہی چم کجلاں..... ارشاد پرواز

55

28- ✓ یک برے جی کش سد براں جی جان کناں..... غلام رسول رگوز

56

مہر پہ نام انت

- 29- دوشی منی بہتیاں جنگ..... علی چاہباری 58
30- واہگ پہ ستا مہر پہ نام انت..... مبارک قاضی 59
31- تنی انتظار عروج غمشپ..... گیدی سوت 60
32- ✓ زہیرانی نگلیں بیگا ہاں..... امام بخش بہار 61
33- پر کیف شراباں گوں جنگ تاس جنگاں..... کریم مراد 62
34- ✓ ماہ پارہ وہدے گوں من و تنی بہتیاں چار کنت..... سید میار نوری 63
35- زہیر غترانگ چہ داب و پادکایاں..... زیر مختار 64
36- ✓ من پرند و شکیں داب و ملگوارے دیسک ات..... سید ہاشمی 65
37- دل و پناں سر پیناں داب تنی..... مجیب مجاہد 66
38- سر کن حالاں دلبرے..... ارشاد پرواز 67

دیدار

- 39- تر و تاب و میا ٹہل و داب و میا..... زیر مختار 69
40- مرچی تنی دیدار و غماں دیدار کناں..... میر عمر میر 70
41- کئے گشت انت من اے دنیا و سراجا لے آں..... ممتاز یوسف 71
42- ✓ بید و شراب و بنگ نہ بیت..... رزاق نادر 72
43- شپاں تنی ترانگ و کیف و منائی کدہ پکار..... منیر مومن 73
44- شپ کہ یا تانی مہراں شاریت..... مبارک قاضی 74

- 45- شپ ناناچ کناں پر تو، غم ساز کناں پر تو..... ارشاد پرواز 75
46- ✓ نیم شپ پاساں من دل و اومان کناں..... عطا شاد 76
47- ✓ مئے دل و پاکیں قرآن و ادلی آیات ہے..... مجید عاجز 77

دردانی شریدار

- 48- ✓ دل و بلین کہ دل و رک بیت ہزار چراغ..... عطا شاد 79
49- ✓ پرے حال و نگلیں یار و کنا نینت..... مراد ساحر 80
50- ✓ روچے پنن بیارو چے لوٹ بازار و تنی..... منیر مومن 81
51- ✓ اگاں ماہ و پدانا ہگر گران انت..... امام بخش بہار 82
52- وہدے سر و سر گواپ کنت..... اسحاق دراند 83
53- مہری لال ترانازیناں..... زیر مختار 84
54- ✓ مرک و عجبت مہر دان..... انور صاحب خان 85
55- پھل و گردگ و میل و نیا تکہ..... زیر مختار 86
56- ✓ آصورت ماہکان رنگیں..... مراد ساحر 87

زہیرانی راز

- 57- زہیرانی رازاں دل و جا کہ انت..... مبارک قاضی 89
58- ✓ ارسانی شراب تیرگاں..... مجیب مجاہد 90
59- ✓ درد و مہلین بیگا ہے..... منیر مومن 91

آدینک

112		بیا کہ منائی ز ہیر کشاں	76-
113		مائیں مہری ز بیا ئیں	77-
114		دست و پئے دیم و رٹھے چے بکناں	78-
115		بے اوست ہر کس بے ایمان	79-
116		بیا تہی مہر کد سا چان بخت	80-
117		پدا نو داں تہے گوارے	✓
118		تہی عشق و من دلبر گنواں	81-
119		انچو کن بے سار منارا	✓ 82-
121		منی سبز و منایہ گت من گاراں	83-

گڈی سوغات

- 85۔ مہر نہ شنگاں بیگہاں..... مبارک قاضی 123
- 86۔ ✓ گوات دہدے تئی بوہ عیاریت..... میر عمر میر 124
- 87۔ گمانی آہش عینہ جشان انت..... مبارک قاضی 125
- 88۔ شنگ بیت سہریں سہریں مئے بانک..... خالد ادرس 126
- 89۔ ✓ اللہ تر ایاری ہر دم تو یائے..... سراجہ نور 127
- 90۔ ✓ انچہ گوزنت موجیں صباء..... اسحاق خاموش 128

- 92 60- دوست و قی ساء چہ نکلیں نام منا..... تاج محمد طاہر
- 93 61- شک من باتاں او جنک مانیں..... وحید صابر
- 94 62- اگاں تو جہان عتبہ سر پدے..... جہانزیب مندی
- 95 63- روج عورث نائی پتر اشتک..... غلام بہار
- 96 64- رگاں ملاریں لال بہ بیت..... ثار یوسف
- 97 65- دلبر پیشیں کھر مکن..... گیدی سوت

قندیل ء روک کن

100	تو چندین وقتی درازاں..... شوکت شاہین	66-
101	بالت دل گل و شیرازیت..... میر عمر میر	✓ 67-
102	روک انت چراغ بانور انت شپ..... مبارک قاضی	68-
103	چارگ و سیل و سوار پلانی..... رسول بخش فرید	✓ 69-
104	نہ خ و دروشم و اتک و نہ کوش و..... زاہد عابد	70-
105	ٹیل و روح و شیر کنیں تران و..... مراد ساحر	✓ 71-
106	پیا کنیں بانور ماہلیں لال و..... احمد رحیم امجد	72-
108	ماہ و درو ورتو بنارین منا..... منیر مومن	73-
109	درد و غم و دیار و پچا رگیں جنکے..... کہدہ نذیر	74-
110	قدیل و روک کن چاراں تنی صورت و..... مبارک قاضی	✓ 75-

☆☆☆

نام..... نور خان بزنجو

پت و نام..... غلام سرور بزنجو

تاریخ ودی..... 11 دسمبر 1969 بمقام پسنی

تاریخ وفات..... 5 اگست 2003 بمقام تربت

گڈی آرام گاہ..... ریک پشت قبرستان پراگ محلہ پسنی

بنداتی دانگ..... گورنمنٹ سیکنڈری اسکول پسنی

ایف۔ اے۔ اے۔ ڈگری کالج تربت کچ

ایم۔ اے۔ ہسٹری بلوچستان یونیورسٹی کوئٹہ

موسیقی و بنداتی استاد..... استاد اعجاز علی بلوچ (پسنی)

کلاسیکل موسیقی و استاد..... استاد عمر بلوچ (کراچی)

☆☆☆

فنکار زبانانی سفیر انت

(نور خان بزنجو) گندہ فند: ساجد نور

ساجد: نور خان! شاپونی و کشند ہی یا موسیقی و پڑا اتک ے؟

نور خان بزنجو: درساں چہ پیر من شے پیشل و منت و گراں کہ پر من وتی قیمتی اس

وہد و چہ وہد کش ات و چیزے کشک و موہ دات۔ منی حیاں و من بنیاد و موسیقی و ساز و آواز و چہ

ہمگر کچ و ہو و تور بوتگاں۔ من 86 و 85 تقریباً و لہ استاد اعجاز علی و کلب و روا شروع

کلت۔ آوہاں مردم پرویشل و کمرشل ات۔ من وتی پاد و قدم 1986 یا 1985 و دور

داحت۔ اے وہاں منی عمر کساش شازدہ یا ہفتہ سال ات۔

ساجد: نور خان! بلوچی موسیقی و چٹو بہرائی تھا بہر کئے؟

نور خان بزنجو: بلوچی موسیقی و تھا من و اینجو تجربہ نیست ہرچی کہ مارا سوج و سرنگ

بوٹک ے اے کسانیں و زوری عقل و کہ جا کہ کنگ و انگت و جا کہ کنگائیں۔ بلوچی موسیقی و

ندا کیڈی است نہ و کہ سر پرستی ے است کہ مارا سوج بکنت۔

ساجد: نور خان! موسیقی و کو ما عشق لازمی انت؟

نور خان بزنجو: موسیقی و تھا عشق ضروری انت۔ عشق انسان و زندانت و زندگی و

عشق ے۔ من کہ موسیقی و پڑا اتک اوں الٹی و چہ ہے زاہر بیت من و گوں موسیقی و عشق انت

لگن انت محبت انت، عشق و وتی جٹائیں رنگ انت۔

ساجد: نور خان! انوں تر مردم کشندہ کاری و تھا کج کارنت، جی دل و اے و اہش است انت

کہ ترا کشند ہی و ابید و کہے و کجہ پیارنت؟

نور خان بزنجو: زاگ و زاگ انت اللہ تعالیٰ و شکر انت و اللہ تعالیٰ و من سجدہ کنان

کہ منا کجیت کشندہ نام گے دات و کہ منا خاصیں و اہش و لوٹ پہ نام کشک و نیست۔ اگاں

من شاعری کہیں ہم نور خان اول۔ موسیقی و توک ہم نور خان اول۔

ساجد: نور خان یک از مگرے و کرد آئی و فن و سراپا نہیں اثر دور دات کنت؟

نور خان بزنجو: وہدے کہ از مگر و فن و مظاہرہ کنگ و انت ہما وہدے پاسانی تہا از مگر انت، بلے فن و مظاہرہ و پداو ہے وڑیں انسان و نیم و گندگ و کیت چو کہ من تو زید و بقر و غیرہ آوے عام انسان انت آئی و کردار و ہم شریکی انت نندگ و پاداگ آئی و واست و اسکینڈلے اوں بوت کنت و آئی و واست و ایوارڈے اوں بوت کنت۔ پر چا کہ چا گرد و تو کا نرگٹ انسان انت۔ کردالم شریوگ لویت کرد آئی و شری و سوبنی و ضامن انت۔

وہدے کردار کہ حراب بیت تو آئی و فنکاری و سرا اثر دور دنت، آئی و ازم و آئی و کرد و برابری و ہم آہنگی لویت۔ مے چا گرد و بزاں بلو چانی چا گرد و کسان و نذر و انت دومی مسترین ہبر مے چا گرد و Mind بزاں عقل و پکر کیشتر کسٹر انت۔ از مگر و کرد فن و چہ کیشتر بہتر و گہتری لویت۔

ساجد: نور خان تو کشندہ کاری چیا پ کنگ و ات زبان و دیرنی و واستہ نام و دولت و واستہ و یا پ وہد گوازیگ و یا شوق و واستہ؟

نور خان بزنجو: بازو شیں جسے ما و اولی کپ الیش انت بلو چیں انچو تر مالوم انت ما امارات و چار بیج روج و پروگرامے و شتوں منی ایگر لیشن و (problems) است انت من واقف بوتوں تو آئی و نام منی زمین و۔۔۔ اے وہدی نیا گ و انت۔ آئی و وئی (Visiting

Card) مے من و دات و من وئی وئی سی ڈی آئی و دات۔ آئی و باز منی حوصلہ افزائی و منی

سکت باز مدت و ملک مے کنت۔ چیا کہ من وئی پجار (As a) کشندہ کنگ ات آئی و وئی منا

کارڈ دات آ از مگر و قدر و زانت چیا کہ آہانی زبان دیم و سب باز دیم و شنگ۔ ہر کن زانت کہ

زبانانی دیم و بروک فنکار انت چیا کہ فنکار زبانانی سفیر انت۔ آوئی لہر ایک و کلچر و اوں سفیر

انت۔ منا اے معلوم نہ بوتگ کہ من یک از مگرے ہاں اے اللہ تعالیٰ و استادانی حاصیں محتسانی

بز کنت و شمر انت کہ من لوگ لوگ و اھلنگ بوگ و اوں۔ کجام زبان و کجام از مگر بہ بیت بایدیں

وئی مانی زبان و پچاراں کہ من کجام زبان و از مگر اوں۔ حاجی محمد رفیع صاحب انڈیا و تہا بازیں زبان و تہا کشندہ کاری کنگ مے، بلے آمرچی باند از و زبان و تہا مسترین کشندہ کار جوڑ بوتگ بلے آئی و زبان و پنجابی بوتگ۔ منی الم جہد ہمیش انت من بلوچی بکشاں۔ منا و لہجہ غلام حسین شوہاز و اے کپ یات کیت 1995 من مسقط عمان و شنگ اتوں۔ من آئی و راکشت و لہجہ بلوچ مے قدر و قیمت و نہ زانت و بلوچ مارا گوش نہ دارنت مارا بلوچاں بچ نہ داتگ و لہجہ درانیت نور خان اے چیز و نہ جہد تر اقوم چے دیگ و انت تو ہے فکر لیکن تو راج و چے دیگ و مے۔ ادا قوم و را تو چیز و دات کنت کنت وہدے ہے کپ زرتگ وئی و ماغ و بلو و بوتگ۔ منی جہد ہے بوتگ کہ بلوچی زبان دیماروت ادا مجبوری الیش انت ما پاکستان و نھنگیں ادا لاپ انت۔

ساجد: یک و شیں آوازیں کشندہ یے و چے چیز و پر ہیز کنگ لویت آئی و چے آئی و کنت و کوالٹی حراب مہ بیت؟

نور خان بزنجو: سردیں چیز و چہ کشندہ و دور بوگی انت۔ چہ پی اوں آئی و واستہ شر نہ انت۔ تر پشیں چیز اوں نہ ورگی انت۔ باز مردم کشند و سکی بزاں شراب اوں گٹ و واستہ شر نہ انت۔ بکرنڈے منی برات زہگ نادراہ ات من ڈاکٹر و بے لوگ و آؤرت (کہ مرچی باند پسنی و شنگ) برات زہگ و علاج و گڈامن ڈاکٹر صاحب و چہ جسٹ کت شراب گٹ و سرا اثر دور دنت؟۔۔۔ بیٹا ایسی کوئی بات نہیں شراب صرف اور صرف پیچڑوں کے لئے صحیح نہیں ہے۔۔۔ وہدیکہ شراب پنیانی سرا اثر دور دنت الیشی و مطلب الیش انت کہ کشندہ و واستہ ساہ زورگ دیم و دارگ الم انت ساہ نہ بیت کشند ہی نہ بیت بزاں شراب اوں کشندہ و گٹ و واستہ شر نہ انت۔ وہدیکہ پنیانی سرا اثر دور دنت، الیشی و مطلب الیش بوت کنت کشندہ زور المی زانگ بیت ساہ و راج و دارگ نہ بیت بزاں شراب اوں کشند ہی و شر نہ انت۔ گو کہ من برے برے شراب وراں بلے مہلوک وڑوڑیں بہتام و الزام منی سرا جنت تو اوں گندگائے اے من

اولیٰ اٹھکھاؤں۔ خان صاحب بڑاں مہدی حسن و یک انٹرویو بی بی سی و شک بوتک و من
اشکک دو گھنٹہ سب و دو گھنٹہ شب و ریاض کنت ریاض کشند ہی و آواز و مثال و کھاؤ قاتل
نت۔ پداخان صاحب و وقی گشتا نک انت منا چنی باز دوست بیت انچولتا جی چاول باز پسند
نت، انچو کشند لب و ورگ و گٹ حراب بیت چاول مدورتی آواز جہل بیت۔

ماجد: نور خان ترا وتی کشنیں شعر و غزل چانداز و دوست بنت؟

نور خان بزن جو: منا وتی جند و کشنیں شعر و غزل چک و پیم و دوست انت پر چاکہ تخلیق
و جندوت چک و وڑ انت۔ چیا کہ دوستی یا تخلیق ہما مات زانت کہ چک و پیداک کنگ
شاعران وتی شعر چوں دوست بنت آچوں شعر تخلیق کنت بقول مرزا صاحب:

آتے ہیں غیب سے یہ مضامین خیال میں

غالب صریح خامہ نوائے سروش ہے

وے درداں، درد مات و پر بنت کہ چک پیداک کنت۔ ماے دہن کہ جوڑ کنگ انت۔ مارا
وہدے مردم کو رنج دینت یا کہ مے کشنیں شعراں گوشدار انت و مارا داد دینت مارا معلوم بیت
کجام چک شرنکس یا بدرنگس مناد رساں چہ گیش اے سوت دوست بیت:

اگاں تو چمن و لکران وے منا مہرم و کہ باز انت

ساجد: نور مہلوک ہے رنگ و جنگ و انت کہ بلوچ کشندہ جوانیں شعر نہ کشک و انت
مرچاں سک باز سب و تر پلین شعر گوشدار گ و دست کپیت تی خیال اے تک و چے انت؟

نور خان بزن جو: ولہد راصل و گپ الیش انت ما گوشدار و کافی مارکیت و جنین
آدمانی خیال ہم گورنگی انت، ڈرائیر ہم مارا گوشدار انت تا حد اہانی تب ہم چارگی انت ورنہا ہانی
وقی تب آ کہ مے افرانت و ولہج انت کہ ادبی و گرانیں شعر گوشدار گ و شوق و دارنت۔ ایوک
غزلے یکشاں کیست الم فلاپ بیت ظاہر انت منی چکانی لاپ ہے کشند ہی و گول جزا تک۔

من ایم اے کنگ مے بانکس گہارز بیدہ جلال کہ تعلیم و مستریں وزیر انت آئی و گپ و کس گوش

نہ داریت۔ من 1999 و نچراتاں بلے ما کشک یوتاں۔ ظاہریں من مارکیت و تہا چیزے
کشاں دگر اوں ادبی شعر کشک مے کر و جوانیں شاعر ہم دست کپیت چو کہ ولہجہ مبارک قاضی
انت، منیر مومن، ممتاز یوسف، مراد ساحر، سید ہاشمی، عطا شاد، زبیر مختار میر عمر میر و دگر بازیتانی
شعر من کشک انت من ہے فہماں منی گوشدار وک چہ من الم و ش بنت۔ منی کر و مستریں جنجال
ہے بوتک ڈیلران ہے گپ مارا دام کشک تو ایوکا غزل کشے پیشا ماتنی کیست و نہ کناں۔
مارکیت و ویلو و ڈیماڈ ہم چارگ لوبیت۔ تو اندیاء و پچار "چولی کے پیچھے کیا ہے" ہر کس زانت و
سر پد انت بلے وٹکس ٹاپ انت۔ ما ہم مجبوری و لا چاری و آماجیں۔ پدا دوی ظلم مستریں
و بلوچی و الیش انت مے کر و قلم انڈسٹری نیست۔ انچو کہ اندیاء جاوید اختر قلم و موڈ و گانا جوڈ
کنت بلوچی و جوانیں شعر پر بندگ بوگ و انت، بلے تنیکہ قاضی صاحب و زنی و دگر جوانیں
شاعر نہ رنگ انت و بلوچی شاعری دیم و اوں زندگ انت و شریں شاعری اوں بوگ و انت
بلوچی شاعری دیم و ہم زندگ مانیت امیت ہے کنگ بہ بیت جوانیں شعر تخلیق بیت، بلے
کے گوش بداریت۔ ما کہ غزل کشیں ہے کشند کہ اے و سر دیں چیز کشیت۔ سوت جتاں
کشند کہ اے لے لڈولا و جنگ و انت۔

ولہجہ فیض احمد فیض کشیت:

دنیا نے تیری یاد سے بیگانہ کر دیا

تجھ سے بھی دل فریب ہیں غم روزگار کے

ساجد: شے اگاں کیسانی ریکارڈ و پچار و تو قاضی مبارک و شعر گیشاں چہ گیش کشک
انت۔ قاضی و شعرائی تہا کجام چیز است انت کہ ترا چوں اثر مندے کنگ؟

نور خان بزن جو: اے سوال باز جوانیں سوالے منی کو چنگ قاضی صاحب و کر و
بوتک۔

بلے ہما نام و من سوراو نہ کنگ من بندات کنگ موسیقی و (Basically) قاضی صاحب

ءمن و ہے کشاں منار و جنگ نے، سرء سوچ نے کنگ منی ہمراہ داری گے کنگ ء دلبدی ء
 حیل کنگ ء سکیں گے دانگ۔ As a Qamber Qazi من میر مومن ء آد کہ شاعرانی
 شعر ہم کشنگ انت۔ قاضی صاحب ء را بہہ من اے نہ کشنگ کہ تو منا شعرے بدے منا کہ آہر
 وہد دوچار کچنگ تو ہے کشنگ گے بیٹا بزور اے شعر ء قاضی صاحب ء چک قمر قاضی ء کشنگ
 لوگ ء چے پت ء شعرے آورنگ انت منادانگ انت۔

اگاں تو چہ من دگر ان نے منا مہم د کہ باز انت

1996 گولیار ء سعید ٹیل ء سور ء آئی ء میلوڈی ہمودا جوڑ بوت اے شعر ء کپے واپہ فرید ء
 دانگیں طرز ء میلوڈی ء کپے قاضی صاحب ء شاعری ء کپ جنگ انچو ازائیں گے نہ انت۔
 قاضی صاحب ء شعر ء کجام چیزاں بچارے آئی ء لچہ آئی ء دستو تک بے مثال انت۔ آئی ء
 دستو تک ء آئی ء وزن ء آئی ء تصور ء کیشتر آئی ء فکر ء خیال ء آئی ء Concept ہر ج حوالہ ء
 قاضی صاحب ء شاعری خوبصورت ء ذولدار ء جتا جتا میں چیز گندگ ء کیت۔ منی جند ء ذات ء
 قاضی صاحب ء یک چیزے من ء سک دوست بیت ء ستا کوزیت مقطع ء تہا بزائیں گڈی بنداں
 وتی نام ء انچوش کاریت مردم ء طبعیت وش بیت کدی وتارا واپہ ء حد ء حیم ء سفید پوش انت
 دوام لوہیت

ساجد: نور خان کشند ہی ء واسطہ وش گئی ء وش آواز بوہک لوہیت یا موسیقی ء بار واز انتکار
 بوہک؟

نور خان بزنجو: کشند ہی ء واسطہ نیچر لی اللہ تعالیٰ ء انسان پہ یک کارے ء واسطہ اے
 دنیا ء دیم دیم دیگ بوہک انت ء ادا بچار ہر کس وتی کار ء کنگ ء انت۔ بچار لہیں مردم سازندہ
 انت، لہیں تاحدا جوڑ بیت ء لہیں ء کار درزی گری انت ء لہیں موچی انت۔ وہد یکہ انسان
 خالق جوڑ بیت۔ تخلیق کنت شاعر تیار بیت شاعری کنت۔ لہیں زور شاعری کنت۔ شاعری
 کنگ نہ بیت شاعری بیت۔ ہے وڑا گلوکاری کنگ نہ بیت زور بیت۔ اللہ تعالیٰ خدا داد

صلاحیت دنت پدا موسیقی ہیل کنت موسیقی ء واسطہ جوانیں استادے لوہیت لہیں مردم ء کنت
 پیدا ائی وش بیت لہیں رند ء ہما موسیقی ء وڑ ء ڈولانی بزاں رہندانی سرکار کنت۔ جوانیں رہبر
 سے اے پڑ ء پکار بیت اے اوں زلوری نہ انت۔ تو وش گئے ہو۔ انڈیا ء تہا موسیقی انسٹی ٹیوٹ ء
 بلا بلا ہیں ادارہ است انت اوداتی آواز ء کواٹی برز ء جہل، رنگ ء درو شم ء ابید دم کشنگ ء ہم
 پیش دارنت یک رندے منی بلوچی ء نامی میں کشندہ استاد عبدالعزیز کون ما کراچی ء گند ء
 نندے بوت منا ہے گشت گے بیٹا تو اے پرہیز ء یکن تو اے وڑ یکن تو آوڑ یکن۔ من گشت وتی
 استاد ء چہ جست کناں۔ منا چے کنگ لوہیت۔ کجام ہم علم ء ہنر حیل کنوکیں مردم سرجم ء آئی ء
 حیل نہ کنت۔ ہر کس ہے کپ ء بجھت ء نہ ندیت کہ من (Complete) بزاں مکمل ء سرجم
 اوں بزاں آسک پشت ء پیش کییت۔ واپہ عبدالعزیز ء ہے گند ء نند ء ہے درایت بیت بیٹا منا جمل
 سال انت کہ ہے آواز ء جوان ء شکر کنگ ء جہد ء دزگت اوں من کدی اے نہ کشاں اے راگ
 کجام انت اے راگ اے وڑ بیت بنگ ء مردم ء را موسیقی ہیل کنگ لوہیت پدا ہما حساب ء
 آواز ء وہم جوڑ بیت محنت بکنت ء مدام ریاض بکنت سرائی سراسوت بجھت آواز برز ہم بیت
 جہل ہم وہد یکہ مسلسل ہے عمل ء تہا بیت آپہ وت را ہے اڈ کنت۔

ساجد: یک کشند ہے ء واسطہ چٹو زلوری انت وہد ء ہمراہی ء آواز ء کواٹی ء تہا فرق آہک
 لازمی انت؟

نور خان بزنجو: اے لازمی انت۔ بلے فرق وہدے ہمراہی ء کون الم کیت لتاجی ء آواز ء
 گوشدار، لتاجی ء آواز روج پہ روج وش تر بوگ ء انت۔ پورہ دگیں آوازے لتاجی ء آواز ء
 انگت کیشتر جدت ماں بوگ ء انت۔ سافٹ ء مدام نرمیں ہم آہر وڑ لوہیت ہما وڑ وتی آواز ء
 کار مرز کنت۔ دگر گے اوں کجام از مگر فنکار، حدایکار ء کشند ہے ء مشن گے کون انت دیم
 روگ ء انت۔ آئی ء خوب سے خوب تر ء تلاش بوہک لوہیت۔ منی ذہن ء
 تو کا (Changes) آرگ لوہیت مرچی دگر آوازے بائدا دگر آوازے آلم ذولداری ء شری

ءومب ءبہ تجت کجام از مگر یک تهرے ءسرامہ نند ءیک ذول ءمہ کشیت۔ بندات ءگڈی فن
یک مہ بیت رفیع صاحب ءبچار 1945 ءسوتانی گوشدار ء 1980 ءریکارڈان گئے اش
بکن۔

ساجد: تو اگاں نور خان کشند ہے مہ بوتین ءے گڈاپی یے بوتگ اتے؟

نور خان بزنجو: خدا بزانٹ من چے بوتگ اتوں۔ گیشاں چہ گیشاں ڈاکٹرے۔
کراچی ءاردو سائنس کالج ءمنی ایڈمیشن بوتگ ات۔ لیب ءگوازی ءBase ءڈاکٹر انور
جمال صاحب کہ گوار ءندوک انت کدی کدی ماہتا کاں شعرے پہ واگ ءگندگ ءکایت
منا نور جمال ءگشت تو اسپورٹس Base ءآہگائے، چومہ بیت منی حق ءبجن ءے۔ آاوں
بلوچے ات۔ یونس حسین انوں بلوچی ءجوانیں آزماںکارے زانگ بیت آاوں کراچی ءاردو
سائنس کالج ءواگ ءات کہ من ڈاکٹر انور جمال صاحب ءاے گپ اشکت انت منی دل ء
ڈاکٹری ءحب ءواگ نزور تر بوتنت۔

ساجد: نور خان تر بلوچی کشند ہانی تھا کئی آواز دوست بیت؟

نور خان بزنجو: منا وتی جند ءآواز سک دوست بیت۔ من درساں گوشداراں۔ دل ء
پہ ولجہ ءبدی ماں نیست۔ بازو ش و شیں آواز است، چو کہ استاد عبدالعزیز بلوچ، نور محمد نورل،
عارف بلوچ۔ رحیم بلوچ ہم بلوچی ءکشند ہے بوتگ و ہدے آئی ءموہ رست آئی ءرفیع
صاحب ءآواز ءپیم ءسوت گئے گشت۔ مئے بلوچاں ہے گشت اے ولجہ رفیع ءپیم ءگشا
انت۔ شر نہ کنگ ءانت، بلے مارو ءرفیع صاحب ءگوشداریں، ستا ءتو سیپ کناں۔ ہر کس ء
پہ بلوچی ءجنگ من آہانی آوازانی قدر ءکناں۔

ساجد: نور خان تو و ہدے وتی جند ءکشکیں شعراں گوشدار ءے چے مارے؟

نور خان بزنجو: اسنو ڈیوریکارڈنگ ءچہ پد من وتی سوتاں گوشداراں کہ باریں کجام
جاگہ ءکجام بنداں ردی ءنزدوری ءکی است یا نیست، وتی گشگ ءانداز ءچاراں موسیقی

چارنگ۔ وتی ڈاکٹر صاحب ءسر ءسوج چارنگ انت اگاں کجام جاگے ءردی ءنزدوری یا کی
یے است انت ماہے جہد کناں ویتر ءمہ بنت اگاں منی گو ماردی سرزد بوتگ من بزاں سک
بوتگ باں۔

۔ (الے) من دل بیتگ پہ مہرنگ ء

املن ء کیگد ء ہنگ ء

جی آر ملا صاحب ءچہ من جست کت ولجہ ہنگ ءمعنی ءمطلب چے انت گشت گئے دوست ء
کیگد ءمعشوقہ بلے لہز ہنگ انت، ہنگ نہ انت۔ اگاں مارو شعر ءسوت یکشیں رندا مئے چکت
نما سک گوا سک پتک کایت اشکت ءے اچکیں بلاہیں (Mistake)

بوتگ ءرندا من ءآئی ءگشت کہ ایشی ءمانا ایش انت من گشت کہ قافیہ پرشت ہنگ ءرنگ ء
ءجنگ ءرندا استاد غلام رسول بمپوری ءکہ من آئی ءباز دہن گشگ چو کہ ”ہزار بہشت بہا پہ
گل ءگلاہیں چم“ ”مناں تہی چتاں من چچے نیاں گوں دل ءدیدگاں من ءگند“ شاعری اوں
ولجہ ءوتی انت۔ ءدہن اوں ولجہ ءوتی انت۔ من گشت کہ ولجہ تو ناراض ناراض گندگ آہگ ء
ئے؟ من ءکشیت کہ من ترادہن حراب کنگ ءواستہ ندا نگ۔ من ءکشیت تو اے شعر ءتہا
(Mistake) چیا آرنگ من گشت کہ من جی آر صاحب ءجند ءجست کنگ آئی ءمقام ءچہ
جہل اتنگ اوں، منی ہمراہ فلانی فلانی بوتگ انت کہ آمنی شاہد انت باند انت جی آر ملا تو
قافیہ ءغلطی ءمکت۔ من ءکشیت کہ قافیہ پرشتگ من گشت بلکل پرشتگ، ہنگ ءرنگ ء،
ہنگ ء، عجیب لگت ءانت ہما چہ مردم محسوس کنت غلطی مہ بیت۔ ہے واستہ ماکینھاں
گوشداریں، کسے اشکت یا گندیت کہ وتی گوشدارگ ءایں آباریں چی (feel) کنت بلے
مئے (feelings) ہمیش انت مئے غلطی تو نیست انت، ریکارڈسٹ، نگر ءجندے، روہم یا آ
دکہ سازانی۔۔۔

ساجد: نور خان اے زندمان ءتو چے وڑ گندگ لوٹ ءے؟

نور خان بزنجو: زمانہ و تہا مہر و محبت بہ بیت دوستی بہ بیت مہر و دوستی و پذیرائی بہ بیت انکی و چہ امید دوی مدد و کمک و بکشت۔ یکے دوی و مہر و بیارنت مردم و راعت ہم بدے۔ امن و امنی و واسطہ کار بہ بیت زندگی ایک بار ملتی ہے۔ وہدیکہ زمانہ بکمرے دست و بہ کبیت باندریں دوستی و مہر و گواہی بہ بیت من تاں تیو کیس دنیا و زمانہ و واپس ہمیش انت۔ یک رندے من یکے سوال تک ات کہ بلوچی موسیقی و ساز و زبیل کدی دیروئی کت۔ من اے پودات بلوچی موسیقی و ساز و زبیل ہا و ہدے دیروئی و سسراں چہ ہا و ہاروت و ہدے بلوچ جنین آدم کہ دو چک و و ہاں غزل و دستو تک گوشدار انت۔ ساز بدل انت ڈیمانڈ و لوٹ بدل انت۔

ساجد: زندگوار یک و واسطہ موسیقی و گوشدار گ لازمی انت؟

نور خان بزنجو: او موسیقی و گوشدار گ لازمی انت۔ وہدے کہ دل و ذریکہ ذریکہ۔ کت دل سریت ذریکہ۔۔۔ تک و لکیت، من و ہے فہماں دل و ذریکہ ذریکہ موسیقی و چہ انت۔ وہدے کہ دل و ذریکہ ذریکہ بند بیت انسان نہ مانیت۔ اسلام و توک و ہے کتک بیت موسیقی جائز نہ انت۔ انوں کہ مثلاً بانگ و دینت اے راگ بیروئی و توک و انت نہ ہا کار موسیقی و اہمیت و نقاں زلف و معاشرہ و تہا زندگوار سنگی انت معاشرہ کہ تک بیت۔ ذہن ہم تک بیت۔ انسان چہ معاشرہ و دوی بیت و معاشرہ چہ انسان و توکاں گئے کہ زندگ یوگی نہ انت۔ و تاراپا ہو بدے بلے دل و دھڑکن سرگ بند بیت۔ حرکت بند بیت داں وہدے تو زندگے موسیقی جسم و ذیل و زور و تہا بکانت ماوت دلی چک و ولایت و چک چیت ہے چک و چہ اب کبیت۔ من و ہے کتھاں کہ موسیقی انچہ زندہ و واسطہ ضروری انت۔ انچہ ساہپا انسان و۔

ساجد: نور خان اتیں دور و ترا بلوچی موسیقی (Quality) چہ ہم گندگ و کبیت۔

نور خان بزنجو: Quality و تہا تنی مول و مرادی انت What Mean

Your Quality یک حساب و ادھک و جوانمیں چیزے نہ انت۔ چیا کہ بلوچی موسیقی و رنگ انگت و کہ کس و گوں نہ انت۔ مثلاً کمالان، مثلاً صالح محمد و کہ کہ بلوچ شاعر و پہلوان اے واجہاں و اقیانی شعر کتک انت۔ سے سے شپ اے و اقیانی شعرانی سرار و کتک انت۔ اے اوں دلی رنگ و زنگ انت۔ بلے نوں و ہدے دور بدل یو تک انت۔ نوں مردم کسانیں کسانیں شعر و سوت گوشدار گ و شوقین انت۔ یک رندے من یکے سوال تک ات کہ بلوچی موسیقی و ساز و زبیل کدی دیروئی کت۔ من اے پودات بلوچی موسیقی و ساز و زبیل ہا و ہاں دیروئی و سسراں چہ ہا و ہاروت و ہدے بلوچ جنین آدم کہ دو چک و و ہاں غزل گوشدار انت۔ ساز بدل انت ڈیمانڈ و لوٹ بدل انت۔

ساجد: نور خان بلوچی ساز کوں قاری سازاں چہ انداز گ و نر کی کت؟

نور خان بزنجو: منی کسانیں علم ہے کتھت قاری کوں بلوچی و نر کی نہ کت بلے عربی و قاری یک و دوی و سیاہ و وارٹی کت گوں۔ بیروئی راگ انت تو (Spicialy) آہانی ثقافت، کلچر، ساج و گواں نر کی کت۔ و بیروئی کتھت و قاری ہم کتھت۔ بلوچی موسیقی تقریباً اسپنش (Spinsh) و گوں کے نر کی و سیاہی و وارٹی کت گوں۔

ساجد: نور خان زہیر وک و چہ تہا انت؟

نور خان بزنجو: باندریں شہست بکتیں زہیر وک چہ نیت؟ زہیر وک زہیر وک زورنت یات کت، تراگ ننگ و نیلوت و آئی و جتا جتا میں قسم و رنگ انت ساہپانی زہیر وک، موسیقی زہیر وک یا تانی زہیر وک۔

ساجد: نور، زہیر وک و کہ چہ ساز و کت؟

نور خان بزنجو: زہیر وک من ہے کتھاں بلوچی و کونیں چیز بیت۔ اشرف در بلوچی یک قسے و راگے۔ اے مے ثقافت و کلچر ہمیش انت مارا کہ ایمن، کلیان و کہ چہ قسمیں

کی بورڈے ایک، اگاں کسے من و آفرست۔ کشت کہ ہنرمندیں مردم لاپ و نہ کیت
تعلیم یافتہ کیت۔ ہنرمند ہاں۔ خضدار و من و سنگاں برنگ بازار و سنگاں مردے
پیدا شد پکڑ و چنگ و ات۔ کشتے کہ ایٹھ و ٹریل ایم۔ اے (Triple M.A)
سنگ۔ اے ملک و جی حیر لوٹ بے و بید و اکثر بشیر بدر کشت:

بہتا ہوا پانی ہے خود راہ بنائے گا

تجہ کیس آپ راہ الم در گنج ایت۔

ساجد: نور خان! کشتہ و طرز انکی سیادی ہے اندازگ لویٹ آیا کشتہ و را شاعرے بوہک
المی انت؟

نور خان بزنجو: بالکل لازمی انت۔ کشتہ و شاعری و سر پدہ بیت و قافیہ شاعری و
جان انت۔ شاعری سنگ بازگرا تیں گے شاعری زوری نہ انت بکندے شاعری و فہمگ آئی و
گرانی، وزن شریں فکر لازمی انت۔ آ شاعری و گوں انصاف بکنت۔ دو قسمیں شاعری بیت
یکے الیہ شاعری دوی رزمیہ و نیمانی شعرانی کشت و وتی وتی اسائل بنت۔ براں کشتہ و
شاعری و گوں کمنٹ سک باز ضروری انت۔

ساجد: نور خان یک زوریں تخلیقے پہ لہو ایک و نقصان انت انچو کہ زور و بے رہندیں شعر
موسیقی و واستہ چہ نہیں نقصان و چہ سر بار کنت؟

نور خان بزنجو: پہ زبان و بے رہندیں و بے بندریں شعر باز نقصان بار کنت پدا یک
دو دیں روا ہے جو بیت۔ قوم و اول تاوان ریت۔ یک سر پدیں کشتہ ہے و باندیں زوریں
و تر پلین شعراں بھر وچ و ژامہ کشت۔

ساجد: انوں بلوچی و موسیقی ہندی موسیقی و پیہم و کورس مان کنگ بوہک و انت کورس و باروا
تی ہے خیال انت؟

نور خان بزنجو: کورس و مانا جواب دیگ ہرچ زبان و تھا است انت مے اول کر و

جوابی تہرا است انت۔ باندیں مارا تہرائی تھا و تارا گیٹاں چہ کیش ہمگر گنج کنتی انت۔ انسان و
خواہشات و سرچست کنت و شوق جو بیت۔ پنجابی، فارسی، انگریزی و گو کہ چارگ نہ بنت وتی
رنگ و مٹ نیست بلے آمارا کیشتر ایڈوانس زبان انت۔ **ساجد:**
دری زبانانی تھا زابلول کشتہ و باز انت مے گل جان، شریفہ سوتی، شراتون براں
شرک و ابیدانوں و کہ جنین آدمیں کشتہ و پیدا ک نہ بوگ و انت۔

نور خان بزنجو: شمار معلوم انت حمل و ماہ گنج و فلم جو کنگ بوت بلے حمل و ماہ گنج و فلم
بے داستہ بند کنگ بوت آئی و تھا بلوچ زابلول پیش و ارگ بوہک انت۔ و ہدیکہ حمل و ماہ گنج
زندگ انت، عشق و عاشقی قصہ جو بوگ و ات۔ ہما دور و آہانی سراچ کشت نہ بوت۔ نہ
زبان چیانوں کہ فلم جو بیت کشاں حراب انت بے پردگ انت کوئہ مے گہارنی وی و
ریڈیو و کار و انت آہانی سراکس پابندی نہ جنت قوم دیم و روت آئی و دور بیدگ دیم و رونت
زبان و میروئی کنت مے گہار زبیدہ جلال بلوچ چہ تربت مند و جاہ مند انت۔ آفیڈرل
ایجوکیشن و فشر انت۔ زبیدہ جلال دیم و کیت عیب نہ انت کشتہ ہی پہ جنین آدم و شر نہ انت۔
جوانیں گے نہ انت۔ اللہ بکنت انجیں روئے بیت مے جنیاد مے غزل و سر پدہ بہ بنت۔

ساجد: گند سراوتی راج و چہ کلوہ دیگ لوٹے؟

نور خان بزنجو: ماوتی راج و اے پیغام و دیگ لوٹاں کہ مہر و محبت و وتی زندہ و گوازیں
ات پزندگی گوں مہر و محبت و گوزیت، زندگی مہر و محبت و تپا کی و نام انت، وتی چکاں بوانین
سے، وتی چکاں چاگرد و دنیا و تیزیں رواج و گوں ہم رواج بکنے۔ (Spicialy) وتی جکیں
چکاں بوانین ات دانکہ مارا دنیا اوں بزانت کہ مازندگیں توے آں۔ مے نام بلوچ ایں
مے چکاں ہم ونگ مے جبک ہم دانگ و انت ماہم ونگ مارا و تارا ساز ثقافت رنگ است
بقول مراد سحر بیگ و اے بلوچاں اتحاد پہ و شیں روپاں اتحاد

پُرسنگاں کاچے منگی
 چاپ جنان انت ہتلی
 سبزیں چنالے ساہگے
 باریں کئے را یاد کنت
 دلبرے وابے پاد کنت
 تشنگ کپوتے جنگلی
 موسمے رنگے ٹہل کنت
 شلیں مچاچاں جہل کنت
 بیگہاں چماں کنجلی
 شاعریں پگڑے ہوش کنت
 تشنگے بگاں نوش کنت
 سموے دیستے توکلی
 پشکے گشانے میل کنت
 بیگے باگے سیل کنت
 گندیت زیرے اردلی

☆

طرز

نور خان بزنجو

کوش غریبتیں و شبوہاں تہی غماں تادراہ سنگ
 تو دتارا زندگی باریں کجا بیگواہ سنگ

☆

✓ مرغیں واہگانی ارمانے
 زندگی تو منارا چے زانے
 نئے پچھے تیکہ روک بے مرچاں
 دل منی کئی غمانی ہرجاں
 مکتبے رازے ہم سبق منی
 چیزے من زاناں چیزے تو زانے
 مہرے مٹے بدل ادا نہ ریت
 دل منی انگتے تو نادان
 میر تہی نیادے چے بہ زانت دنیا
 تو چو انسان مہرے ارزان

☆

نور خان بزنجو

طرز

دلء ماہکانیں تو پرچا نیائے
اے موسم جوانیں پرچا نیائے

اے میگ تیک انت اے روج تئی سرگ انت
پدا ہور رچانیں تو پرچا نیائے

تنی تاسیں بدن مے شراہیں خیالء
وڑے سر رچانیں تو پرچا نیائے

تو بانور بات مے من سالونک باتاں
حدا مہربانیں تو پرچا نیائے

تو ہندء و سندھء مرد جانء شوہار
مے ملک کمرانیں تو پرچا نیائے

☆

✓ دلیر خماری رنگے اتاری
حالاں تئی آں قاصد نیاری
دزگہار عشقء حیران ترسی
مرچاں نئے مے حالء نہ پرسی

بانک ترا پہ من چوں نہ رنجان
ارسانی ثرونگل چماں چہ درنجان
بروانء چماں لٹاں شراب رچ
مہر تنگیں زلفاں مہ شک بیچ

بازارء دماں کشکء گرفتار
ارشاد کنگ چوں عشقء گرفتار

☆

من دل بتگ پہ مہرنگء
املء کیکدء ہنگء

وتی ہوشء شمشوئے تو
اگاں گندئے کجء رنگء

ہا پیئمء کمان میانیں
گشئے چو فیہکء چنگء

ہے عشقء سرء بہتاں
دام کچگ منا جنگء

کشیت ملا دام دیمء
نہ جنت پشتء کسی زنگء

☆

✓ کوش تئی مہرء مسکانی بہار انت
کیف تئی قدحیں چمانی خمار انت

روح مجاں کچنگء ماہء را گباراں
میم نہ بیت بچ من کجا دوست بہ چاراں
تو گون نئے زندء ہمک رنگ تہار انت

حسن تئی بیگء جان کشگء نام انت
بام تئی سہریں انارکانی غلام انت
سج تئی گران گوریں جیگیء ہار انت

رنگ چو انجیرء جوانی چو گلابء
گرام کئے چول جئے مثلء شرابء
بلبلء الہانیں کپوتانی توار انت

☆

جہان میں شے خراگہ پکڑے خیالیں
دل تو کیا کہ امنی انہی زندہ سوا لیں

آہیرا پے بے توارے لگاتے دلے را
اے زمانہ منی دوستی دستے کمالیں

مہرنگیں حسینہ یک ماہے زمینے
تئی ہمگے چاریت کجام کاڑے مجالیں

منی دوست سلامت دنیا گشتے جنت
اے مہرے پڑیں واہگے عشقے کمالیں

ظاہر نہیں ہوں زندگ نہ انت مجھوں
مئے عشق میار ظاہرے زندہ مثالیں

مٹاں تئی چھاں من بچے نیاں
گوں دلے دیدگاں منا گند

نازے مڑاہاں یل دے دگہ
بیا ساچے ادا تند

نامہر میں وہے من نیاں
تو منی جندے من تئی جند

زاتے زریاتے گپے مہ کن
مہ کن لاشاروتے منا رند

دستے بہ دے دستے رہگوزے
ڈروگیں راہدارے رہندے سند

لیلو لاؤ، لاؤ لیلو لاؤ

دل بند راہ روان انت

دلبر پشومان انت

☆

یک کش طلی

دل چور جلی

شیرکنیں ا ترا تاں

گنڈیں بروا تاں

تئی بدن باپیں

گرم بے تاپیں

وش لسان کنڈی

دل بہار سندی

☆

تئی رنگ کئے چ شیر

مہکان فرہیت چہ دیر

تو بیا من ترا بانو ر کناں

نادیاں وتی منکیر

سنگاراں ترا دستاں گوں وتی

نازیک جتاں تئی سیر

اے بچہ تائیں بیکانی

آزات مہ کن زنجیر

نازاکیں گل بچکد نذیر

کارنتیں دل تہیر

☆

شیر مائیں شپ

کوش گریختیں دشبوہاں تئی غماں تاراہ کنگ
زندگی باریں دتارا تو کجا بیگواہ کنگ

☆

✓ تہنائی ء ہزار کنت
دل کوچکاں بازار کنت

ہرکس وتی ترسء ادا
داں زندگیاں اوپار کنت

ہرکس تئی چھانی تھا
جندء وتی دیدار کنت

من میر باندا سرپداں
دروہیت ترا کئے یار کنت

☆

چھو مجھوں مریت چنت لیلیٰ مریت
درد بانور بنت دل پہ سیلء مریت

داد بخشا تگیں چہ فقیرء تماہ
دل وتی گندگیں زاناں قیلء مریت

مارا جندء وتی دیدگاں یل کنگ
واگے انگتء مہرء میلء مریت

غم نہ وپاں تہی بے ویء منی
عاشقے گوں شرابی کیلء مریت

ہو شپانی سفر ماہء شوہازگء
یک امین یے وتی جندء دیلء مریت

☆

برے مریدء برے توکلیء یات کنے
تو زبگے ے کہ سبقء وتیء یات کنے
تو بلے گٹے گوں امروزء کارء باراں وتی
من سدکاں کہ منا المیء یات کنے

☆

پہ وتی مطلبء بے وفا وش بیت
روحء ہجہ نیاریت شپء وش بیت
تا بہ زانتیں گلء چون سرپد کناں
کپء داریت دلء دپء وش بیت
زندگ ے تو اوں ایسے دارے دلء
کلیں امروز سیتء نپء وش بیت
من گمیگاں منء کس تسلا نہ دنت
سمہینگ تہی سرخوپء وش بیت
بس دمانے بہ گندیت دُر دانگء
من اوں زاناں کہ بیکل تپء وش بیت

☆

مے واہگانی ارس چہ تنی دیدگاں شلیت
آسے کہ وازمندی ء شہرے مے بلیت

دل وشی بیدے تو وشی ابیدے من
برفیں خیال انگتے منوایشیں دل ء تللیت

بانوری نرملگانی استاں من کاگدے
منا چے مان کشیت منا چے کنجلیت

تو کہ نیادے گزدرے وت روویں گچتے
کوڈال ء داس ء ہرگیں امروز ترا ڈلیت

شوہار نہ لوٹیت بیدے تو اللہ جنت ء
آ ملکوت مرات کہ چہ من ترا پللیت

☆

راہے من پہ وت درکیتک نہ کت ✓

جاہے من پہ وت درکیتک نہ کت

چار ات من دل ء جہلانک بے

آہے من پہ وت درکیتک نہ کت

بے رژن منی امروز شپاں

ماہے من پہ وت درکیتک نہ کت

ہر چیز مبارک رست پدا

ساہے من پہ وت درکیتک نہ کت

☆

دچار کپتوں گوں آب اندامیں لال ء
ہمائیں در نہیت چہ مئے خیال ء

منی لال ماہکان ء روژنائی
کہ زلف ء جمرانی شینک ء سیاہی
گلاباں لٹ لال ء چم پیالہ

سباہ ء گورگین کل ء چہ در کیت
کشے وشبوعے ماں پل ء چہ در کیت
سلام انت لال منا چہ تہی کمال ء

میار تو سیپ بہ کن لال ء بہ نازین
چہ لال ء درو شم ء گال ء بہ سازین
کما لہزانی لال ء زلف ء مال ء

☆

سرگراں شہر ء چہ لال ء گنجیں ذرہ باتے براں
چادر ء بنداں زہیر ء شیر کنیں یاتے براں

خراگ ء راہ ء مسافر من کہ روچے پیٹگاں
تہی زہیر ء مولے ٹھلانی سرگواتے براں

شاعری دردے نہ وارت روچے کہ درگاہ ء تہی
پہ وتی زند ء دگہ نوکیں کراماتے براں

بل منا مرچی من آ زوراک ء دربار ء رواں
اے بلا زوریں غمانی کنکلیں پریاتے براں

چو دپ ء پرد ء مہ گر نام ء زہیر ء بے بلا
کند کہ تہی لغاں چہ شہدیں نام حد اباتے براں

☆

ہشک و گہر تاں سادہ کشتے کنٹھاں
لرزے ز رنگ پینکیں لٹھاں
جان و بے جانیں چو بت و سنگ و
ما کہ شیدا کیں پہ صدف سفھاں

آزمان رنگیں ادلساں پر کن
پہ حسد ٹہل و نازاں گیشتر کن
گوں سر و مہنا کیں سرگ و تو
صورت و ماہیں ستر و موجر کن

کیت سمین سنجیں کوش زربار و
دشویں بو و باس و آتار و
چہ منی ایرٹوات و غوزیت زاناں
میزاں میزان و شہر و بازار و

نان پچیں اوست و شکن و پچیت
گچن و درد و لذت و گچیت
زمزمیں ارس و ٹروٹکیں خرماں
داہگ و مرگ و الم و رنجیت

دل منی چولانی تھا بڈ ات
خراگ و بوجیک ماں زر و لذات
موسم و سبز تاکیں کنر و وریں
دہر و بدواہیں دیدگاں گڈ ات

لب شکر و ہدیہ شہدیں ثران کنت
 شہد شکیبیت شکر تالان کنت
 گل کہ سینگاریت سباہاں در کپیت
 بازیں ایماندار گئے بے ایمان کنت

ماں اندرء مدام بحیثیت بے توارىء
 دل شیشگے نہ انت کہ پرشیت بے توارىء
 کسے بہ روت حال بہ دنت و ژمنء منى
 باندا منارا دوست کشیت بے توارىء
 حیراں مہ بئے کہ ارس نہ گواہیت ماں دیدگاں
 کہ چرگانی آپ ہشیت بے توارىء
 بس یک نزوریں عادتے گون انت منى گلء
 رازاں دلء مدام کشیت بے توارىء
 قاضی مرد پہ دیم ستاہاں زماگء
 دستان پہ تو جہان ڈرشیت بے توارىء

شیر ماہیں شپاں زیر تالاں مارا بے ترا زیروں کنت
 دنیا غماں بے حالاں مارا بے ترا زیروں کنت

گواتے سر نہ کشیت دورء سہتے جلکہیں بمبورء
 لہڑیں سکیء ادبالاں مارا بے ترا زیروں کنت

من گوں گوندواں لہڑیناں بے عمریں دلء سہڑیناں
 لالء سر کنے احوالاں مارا بے ترا زیروں کنت

زیراں چہہ نثلنے گون انت درداناں زبائے گون انت
 ارس اوں دیدگاں دپ گالاں مارا بے ترا زیروں کنت

بیگہ ماہکانء سواداں شپ گوں تی زیرء نیاداں
 دعایے گوں کتہ استالاں مارا بے ترا زیروں کنت

✓ منی درد سر شپانی منی ماہ دیدگانی
ترا روچ کنت ساهیل ترا پچکات ماہکانی

دلء لاڈکیں جکو منا دوست باز بے تو
پہ من مودء ٹالے گوں کن وقی مہرء نشانی

مہ کن ملگاں وحیگاں دل بندوقی چو ارزاں
وقی کبکلی رواجان وقی لڈگاں کجانی

کدی باریں تو بیائے کدی باریں من بہ گنداں
کئی حائرء بہ گریواں وقی ارساں دیدگانی

منا رندء مرگء شوہار منا گورگار زندء
منی خزانگاں بہ سینگار غمء اندرء جلانی

دردانی سفر

ہزار بہشت بہا پہ گل و گلابیں چم
نہ دیت جہان و من اگت اے ڈول و دائیں چم

اتار اتاراں ، انارکانی رنگ بام و جلشک
حیاء قدح و کیل انت چور شرابیں چم

منا و بل من گنوکاں گنوک و چے بستر
گڈیاں عرش و حدابند و آسک وائیں چم

من واناں مہر و حدیثاں گوں مہر و آیاتاں
پچاں چو پاکیں قران و گل و کتابیں چم

بہ چار پہ چارگ و ملا نہ چنت کسے پونگ
کجام گناہیں کہ چیر انت چہ مئے نوائیں چم

☆

چی انت منی دشوابی و حاصل گوں شراب و
داں چنچو ونا ریپ دیاں دل گوں شراب و

ہر کشک منا بارت تئی میگ و پاند و
من گار سنگ واکہ و منزل گوں شراب و

خرمپ خرپ و رچنت اس چہ بیچارگ و چماں
حیرانیں کشندہ منی قاتل گوں شراب و

مرچکیں اے واندہ کہ باندات و امیت انت
جند و دتی تاوان دنت جاہل گوں شراب و

قاضی کہ گلایش انت مدام قدح و کیفاں
اے دل زدگیں آپ جت و بل گوں شراب و

☆

تالان انت دگر نگے مرچی اے دل و شائل - دردانی سفر گران انت
ماسنگ و دور دانت زیریانی در ہیں با نزل - و اترونوں دگر گران انت

بس واگ و نیادی و زردانی بہ بیت سودا - مہرانی بدل چے بیت
تئی گوہریں زیری و مے بے مٹیں غمانی مل - پہنگ و زر گران انت

اے گٹ و ربد کشک انت اے کوہ تئی رہشون - ہوکیں برودیم و
داں پاد روان انت تئی داں است انت دلانی مل - اے راہ ستر گران انت

نیادانی شب و منزل چنت قرن ہما دیم انت - اوستانی قدم پرشت انت
برجاہ نہ متگ نون نڈرا ہیں دل و جہمل - اے صبر پہ برگران انت

اے سوچیں دردانی عکس و چوزبان کشیت - گوں من نہ بیت کہہ
سگینیں شپانی غم نازر کیں صبا و مل - تئی مہر و ہبر گران انت

☆

غم تئی پلیں ماہ و سر و
نقش انت دل و ارواہ و سر و
ہلک تمامیں جنزان انت
نیت مسافر راہ و سر و

☆

نہ خرائگے نہ غم نہ ودار جہناہاں
بیا تو پہ من و دستے شہار جہناہاں
زہیر و شائل و کوکو نہ درد و ساز و توار
ماں بے قراراں اکس پہ قرار جہناہاں
دتا ماں پندشاں پدا سازاں صد بر و چے
نہ زاناں یکے آں یا کہ ہزار جہناہاں
چٹاہا گارات اے دنیا و حیانی تھا
منارا گوں منی چھاں بہ چار جہناہاں
دتی من اپوکی و پرس و داں کدی ننداں
بیا تو گوں منا دستے بہ دار جہناہاں

☆

تہی خراٹگاں گوں ہور بیت ✓
 کلہا نشیں دل بانور بیت
 شہدے شکر گفتارے
 حانی پہ تہی دیدارے
 شے چہ زہیراں کور بیت
 کچھ بلیدہ بیت پدا
 کسی کہ پیدا بیت پدا
 دنیا دے بہور بیت
 درد غم دروازگیں
 تہی خراٹگاں گوں آزیگیں
 چو دزمہ جن دل دور بیت
 کوشہ دن آتار گوں
 سر گر زیرہ بیار گوں
 تالان گلے ملکور بیت

مہرنگیں پری لیلی تہی چم کنجلاں
 صورتیں تہی سیلی تہی چم کنجلاں
 اے برمشہ بے چہ کہ
 دل ایر کتہ جنکے
 دل چو کپوتہ نالی
 بروانے تیرکمانے
 عاشق کتہ زمانہ
 دل چو کپوتہ نالی
 چو دور دورے ملی
 کمو بیعت نہ جلی
 دل چو کپوتہ نالی
 بچکندے مشکل دے
 تو کیا وقی دل دے
 دل چو کپوتہ نالی

مہر پہ نام انت

یکمرے جی کش سد برء جی جان کناں
شک و حیرات و قولیگ و قربان کناں

شاک و دے چماں تو منا نیم جی بہ چار
نمرگ و بیم و دیدگ و چمان کناں

من تئی مہراں چجر چک و پد نہ باں
تو ستر زہرے من ترا و شان کناں

حاترے آے دوست من پہ تئی مہر و زندگاں
یکمرے کائے من وتی مہمان کناں

رہگوز و کل و یکمرے رژنائی بہ دے
کڈسری اوست و من وتی ارمان کناں

☆

دوشی منی چمء جنگ مرچی گلء دیدار بیت
گیم رنگیں زردء کشار سبزیت پدا گلزار بیت

زائتہ کہ روچے کیت چشیں منی میگء دمکء دمگ
مسکء زبادء و شبوہاں ٹہلیں دناں آتار بیت

مہرء زردء جہلائکیاں پٹاں پہ وت مرواروے
بلکیں اے زردوں انسیت، ماہیں گلے زیبدار بیت
عشقء گنوک اے رہسء چاراں چے ہمیں جاوراں
لہجیں مریت گوں واہگاں لہجیں دگہ سنگ سار بیت

ننداں اہل ء زان پہ زان بنداں علی گالاں وتی
شب لہجیں پلّیتء روت دانکہ گلیں بامسار بیت

☆

ساہ گریں دردء ہشء زندگیاں ارماناں ڈرشاں
تئی بے مہریء رازء بے کسء نہ کشاں
تو بہ شکنیں وتی ملکوراں چو سیاہ لہجیں شپاں
من وتی زندگیء گڈی چراغء اول کشاں

☆

واہگ پہ ستا مہر پہ نام انت
ہر دل وتی واہشتء غلام انت
ماہل گوں وتی چیدگء رنگء
انچو کشے اللہء کلام انت
ہر چیز فنا بیت وتی وہدء
بس جہنا تئی غم پہ مدام انت
تو شر منی مہرانی بدل دات
دنیا ترا سد رندء سلام انت
من قاضی وتی عہدء درامد
باریں منی باریگ کجام انت

☆

تئی انتظار؎ روح؎ شپ تو ناز مہ کن
پیاپہ منا او ساء؎ کپ تو ناز مہ کن

من کوہ؎ گیابان؎ تہا تئی پد گراں
بارگ ترا سہتے مہ گنداں من مراں

دلبر تئی یات؎ کپاں من سر شپ؎
بلکنہ پیائے تو منی کل؎ دپ؎

پہ من نہ موت انگہ ترا کے وفا
پہ جان؎ دل لوٹاں ترا او بے وفا

میل تئی موداں وتی چادر کناں
زمیں دل؎ درداں وحیرگاں در کناں

☆

زہیرانی گلےں بیگاہاں
جہناہاں ایتگیں راہاں
آسگواریں لوار؎ تبد؎
پرین ایت خرائگاں روزرد؎
مہر؎ منزل؎ بیگواہاں
زہتیں خرائگ؎ لال؎ یات
دل بریں زہیری سوگات
سر کچک غم؎ رنگراہاں
یل دات حمراں ساچانی
بیچاڑیں کشے مہکائی
یل ملت دیرگیں ہمراہاں
روچے کیت بہار فودشتریت
آتار انت سمین بو ذرذیت
گمواہاں دل؎ سہراہاں

☆

پر کیف شراباں گوں کنگ تاس جنکاں
الای شپاں گوں من جنگ پاس جنکاں

سر سر من جنان در پہ دریاں مثلء مریدء
دلبدء منی روک کنگ آس جنکاں

بے دانیء احوالاں دئے دراجیں شپانی
من تشنگ کمانگ پہ شتا لاس جنکاں

قسمت نوں پدا دہل مرادانی بہ سبزنت
مہرانی کشار جھگیں کنگ داس جنکاں

کسء چہ دپء یک بدیں گیتارے نہ کشنگ
ناحقء کن ات پرچیا وسواس جنکاں

کد باریں کریم بئے پدا شہرء وتی واتر
یک رگے پدا بیا ادا چکاس جنکاں

☆

ماہ پارہ و ہدے گوں من وتی چماں چار کنت
اے دل ہزار گونگیں کردارء کار کنت

آ کہ بہ لوئیت چار دہی ماہء گوں خزان کنت
آ کہ بہ لوئیت پلاں وتی دزگہار کنت

شر زاناں مہ لقاء تبء ہیلء عادتء
اے دل خدا بہ زانت پہ کئے انتظار کنت

آ کہ سباء در کپیت گوں مسکء مہلباں
اے کوش کشیت مارا وتی راز دار کنت

پر تو میار گرانیں غمے زندگیء غم
یل دئے اے عاشقیء ترا عشق گار کنت

☆

✓ زیر و خراگ چہ وابء پاد کایاں
 دوست و دلبر کہ مارا یاد کایاں
 ہوئے جہم گشتے پہر بنداں
 سبز و ہامین بیت کوہ و سنداں
 کاڑ زیداں پہ سیل و سواد کایاں
 انوں دزگتاں من گوں جہان و
 لہتیں کاراں نہ گیشاں دمان و
 پہ تو من چیزے روج و باد کایاں
 ماہ و مہکان شپاناں ہرینیت
 گوات پلاں پہ ناز چندینیت
 یاد مارا پری بالاد کایاں
 لال و خراگ منا دور گنداں
 کوہیں بالاد و ایرگوات ننداں
 ہمراہ زوراں زیر و پاد کایاں

☆

من پرند و شکیں وابء ملگوارے دستک ات
 ملگوارے دامن و باغی انارے دستک ات

من نہ زاناں کہ کئی بہت و نصیب و جہ جنگ
 زی غمانی کاروان و من قطارے دستک ات

دست بنداں کہ وتی ٹھلانی لہزاں کم مہ کن
 کہ ہے راہ و من چک پروشیں تظارے دستک ات

دڑمنے زاناں کہ پہ لال و حطر و پیداک کنگ
 دوشی وابء بے دیش یک سیاہ مارے دستک ات

رد چشیں نہ وراں سید ما دپہرہ یات انت منا
 گڈ و شش ماہ و من حائل پہ گدارے دستک ات

☆

✓ دل و پلاں سر پیناں داب تئی جی یار منی
منی واہگاں سوچاں داب تئی جی یار منی

شب سیاہ تہاریں دریاء چو پار بہ باں
مہکان تئی، مہتاب تئی جی یار منی

ہج میم نہ بیت درد آسہر شریدار کئے انت
ساچاں تئی، روتاں تئی جی یار منی

بیگاہ شرابیں روز رد گوں لب کن انت
اے مہر و چچاؤ تاب تئی جی یار منی

بیواگی تئی شعرانی تھا چو ماہ و بلیت
ہر شعر محبوب نایاب تئی جی یار منی

☆

قاصد برو اشتیائی
حالاں بہ دئے الکاپی
سر بہ کن حالاں دلبر
وٹ نہ بیت مارا بے ترا
اے دل جاہیں تئی سر
وٹ نہ بیت مارا بے ترا
او جنک انکہ عاشقی
گوں تئی چھاں آکھیں
تو جنک داب اندر
وٹ نہ بیت مارا بے ترا
او جنک ہنی بند شپ
یکمرے عمر کیت روت
ہنیاں پادانی سر
وٹ نہ بیت مارا بے ترا
او جنک یکیں شاعریں
نام گئے کہ ارشاد پریں
تکہ جاہیں تئی سر
وٹ نہ بیت مارا بے ترا

☆

دیدار

ترے تابءِ میا ٹہلے دابءِ میا
 اے دلءِ میگ انت بے نکابءِ میا
 زلفاں شکنیں نوداں سبایں بہ کن
 مہرِ امروز بیت تو حدائی بہ کن
 کس تھی مٹے درور نہ بیت بے بلا
 مئے دلءِ ایوکءِ بادشاہی بہ کن
 اے جنگانی کیلئے حسابءِ میا
 بے ساءءِ درئے بے جانءِ درئے
 کے دینءِ چہ سرگوز تو بے درورئے
 ذوالجلالے گوں جل و جلالاں کشیت
 لیلیٰ لیلیٰ بہ کن عشقءِ پیغمبرئے
 واہگءِ مہر میں بے ثوابءِ میا
 مہرءِ لونک تھی عشق اوسیک تھی
 ہر بچیں چم چاروکءِ ارسیک تھی
 کسی گپاں میا بلکیں نورمان بیت
 ٹہلے نازانی پل بندیں بوجیک تھی
 یل دے یل دے زبیرءِ تیابءِ میا

✓ مرچی تئی دیدار غم دیدار کنناں
باندہ دتارا باریں کجا من گار کنناں

مہر و فاء تن و ہدے ودینیت
جہنائیء الم من بزار کنناں

چکندہاں من دائم و ہدے موہ بہ ریت
جیک و تی من ارساں گوں سینگار کنناں

قاصد اوں تئی پیم و بیت حیران بہ بیت
پلاں ڈرہیں تئی راہانی رہچار کنناں

میر منارا باندہ دنیا در گچ ایت
مرچی زہیر و گیابان و بازار کنناں

☆

کئے کشیت انت کہ من اے دنیا و سر و جنجالے آں
من و نوک سوریں جنوزامی دلی چہالے آں

من کشاں من شے مریداں ، نوکیں دور و نوبت و
تو بہ کش من حانی و ہم دروریں یک لالے آں

تو منی راہ و ہمک بیگہ پہ ایچے بہ چار
پہ تئی داستہ بہ گندے من اوں ٹیکیں پالے آں

کئے منی بالاد و کڈیت کئے انت سرگوز کنت منا
من اے زوراکانی دیم و مہکمیں دیوالے آں

گوں منا ممتاز زمانگ کنت چیا مفت و گلگ
من کہ وت یک بے ساء بے وتیں ابدالے آں

☆

بیدء شرابء بنگ نہ بیت
مدیکء غمانی جنگ نہ بیت

جی پہ تئی بادامی چماں
کس چو ترا شررنگ نہ بیت

کسی دہدے ہوت بہ لوٹاں
مہرء مہری لنگ نہ بیت؟

آس بہ گوارے بیر بہ گوارے
مشکے پہ من تنگ نہ بیت

نادر عمرے گوشت و دارء
عہدانی مچ رنگ نہ بیت

☆

شپاں تئی خراگء کیفء خماریں قدح پکار انت
منارا پہ دتی سہاں تئی بچکدگے کار انت

سہاں زئیر پر بندیت شپاں چو سوز الہانیت
کئے انت اے نادرہ عشقء کئے انت کہ اینچو پیار انت

تئی نازء بہشت نازیں غمء دوزہ چو بے گوازیں
دل انت مئے پارسا پر تو، پہ تو اے دل گنہگار انت

تئی زلفانی شپ کہہ تئی روئے ستا روج انت
منالے ساہ اگاں دوست انت تئی ماہیں دامنء تار انت

نباہ آ شبوئے پلء زرگ اومان کنگ مرچی
منیر گوں ماہکائیء گلیں و شبویے آتار انت

☆

شبء کہ من گوں استالاں گپء تران کنال
 زہیر واریں دلء کسہاں بیان کنال
 ہزار رنگء تھا تو دتا بہ کن اندیم
 ہزار جنگء تھا من ترا نشان کنال

شب کہ یاتانی مہراں شاریت
 تنی زہیر زردء آس ماندازیت
 است جگے چو ہزنگیں آسکء
 من گوزاں روک روکء منا چاریت
 تو کدی کائے یکمرے باریں
 بیا ترا اللہ صد برء پیاریت
 یات ہمک بیگہ آ زباد مالء
 پہ منا مسکء مہلباں کاریت
 کس نہ زانت بیلاں عالمء کلیں
 پہ کئےء قاضی بست کنت ناریت

شب ناچ کن انت پہ تو غم ساز کنال پہ تو
 استال جن انت نازیک آواز کنال پہ تو

من وہدے پہ تو چیزے پہ دوستیء کاراں گوں
 تو زہر بہ گر پہ من من ناز کنال پہ تو

انوں منی ورنائی کانچائیں مہ چکاس گے
 دنیاۓ سرے دوریں من باز کنال پہ تو

شیطانیں بچکانی بازارء میا بانک
 اے ساہگاں شر رنگیں امباز کنال پہ تو

یک رنبےء ہمراہیں انگت کشتے جہنائیں
 ارشادۓ رواں کاراں پرواز کنال پہ تو

ہنم بھی پاساں من دلء اومان کناں
بے ٹر ہیں درداناں مزن جی و جان کناں

چے دکہ عشق و تئی فقیرانی مال و مت
اے وتی ارساں تئی سرء زرشان کناں

صد برء زہران وراں انگت زندگاں
تئی زہیر وارنگ زندگیں مرکاں کناں

بے ویس زندء بے ویس بہت و چے گناہ
ما گنوکاں کہ زیادہیں ارمان کناں

اے نوا زند انت او منی شادیں ہمیلو
وت و تا گریواں وت وت و شان کناں

☆

سا مئے دل و پاکیں قران و اولی آیات بے
زندگاں چو کہ حداء تو منارا یات بے

چوں ترا بے حال کناں من زندء چکاس و تھا
تو ہما لہوئے ہمک تاک و دل و بندات بے

عمرے پدیں سچاناں واکہ و آس و تئی
نہلک تو چوں منارا پہ درآمد شات بے

چوں نہ ترکیت شے مریدیں دل شپاں پہ تلوگ
تو چو دور و فقیریں عاجز و بے برات بے

☆

دردانی شریدار

دلء بلین کہ دلء روک بیت ہزار چراغ
نہ بیت روج اے چکاسء شپ پہ چار چراغ

من مرتگاں پہ تنی مہرء ماہکانء نود
میار پہ منی ادیرہء میار چراغ

ہدوکء شہم خیالاتی نگرند رژنء روک
چراغ دانکہ اے قہریں شپ انت تہار چراغ

بہ بیت پہ ما اتارکافی بامء رکء پل
نہ بیت مارا ماں لٹھیں شپاں پکار چراغ

عطا ہما انت منی رژنائیء زنداپ
ہما کہ رہسراں بیت آسگوار چراغ

پہلے حال و گلیں یار و کنائنت
آ دردانی شریدار و کنائنت

تہا ریں رو و سوچک و سوزمان و
منا رسوا مان بازار و کنائنت

چہ دست و زہم چچ گیت کاسکے دات
فقیرے شے چو دشتار و کنائنت

تیار و بارگ و برز قدیں بالاد
کہ ایز جیک انت غم و ہار و کنائنت

آت ساحر شراکافی گونہیں ہو پ و
منی رنگ چو بلدار و کنائنت

☆

دل و کسر کئے کشک و نگاہ و دور کئے
تو دوریں ہلکے دارے مئے راہ و دور کئے
منیر اے زندہ ہے پل و منت انت کہ زریعت
چچ زہیر و گلاباں چہ شاہ و دور کئے

☆

روچے پہ من بیلا روچے لوٹ بازار و دتی
مارا بندیک کن گوں مہر و دامن و تار و دتی
چہ بیستانی تماہ حاجتاں آزات باں
یک نگاہ ہم بہ چارے تو گنہگار و دتی
زلف بوئیں بیکہ و دامن و نیاد و طلب
زاناں کیشتر لوٹ انگ مرچی چہ بستار و دتی
چونیں از رے حمراں گریک کجا یات و دتی
چچ نہ زانت چوں بہ داراں دیدگ و ہار و دتی
آ دتی گرامانی کوشیں مولماں بندیک مہ کت
ما منیر چچ غم نہ کت پہ زرد و آوار و دتی

☆

اگاں ماہء پدا مہہ گبر گران انت
بزائکہ ماہلء دیمء کشان انت

سرء رندیت، گیوارء کہ کشیت
کشتے ماہ نودء سیاہیں جہران انت

مدام چو سمہیت نوک سوریں کاڑء
گوں کچی اولساں مارا کشان انت

سدکہ بات بہار ندریگ ہزار بر
کہ ساہگ مئے سرء لالء کشان انت

دہدے سرء سر گواپ کفت
کوہیں دلء مئے آپ کفت

حائل گوں پنء لالیاں
کندیت شپاں مہتاپ کفت

کچتیں پہ نندء نیادےء
زوت پہ روگ اشتاپ کفت

گرانیں غے مئے سینگء
چو ملکوتء سراپ کفت

آ پہ منی مرگء اسحاق
گوں دزگہاراں چاپ کفت

مہری لال ترا نازیباں
جی شکر گل ترا نازیباں

من گوں مہرگ و سروریں نیا داں
بہت و استال ترا نازیباں
تو سد و رنگیں سرانی سترے
شاعر و شال ترا نازیباں

چ نہ ترساں چہ صراط و پہل و
مہر و تال ترا نازیباں

یک زیرے نہ سلائے گاریں
مہر و اوبال ترا نازیباں

☆

زہیر و آس و بدن چھیت
شپانی پاس و بدن چھیت
من و ہدے امبار باں ترا
چو بے کساں و بدن چھیت

☆

مورک و بجنیت مہروان
امروز بیت آخر زمان
لک و چہ یکیں دانگیں
گراں مہندیں طوطی لسان
جان کش کت گرو بدن
کرزی ستا سرین و کمان
گیم رنگیں زرد و طلب
امبار زلفانی نوان
چوں ٹیل و را شات بیت
چہ انور و خرمیں شکان

☆

پہ ٹہلے گردگے سیلے نیاتکہ
 مہ باتاں کہ منی لیلی نیاتکہ
 زریخک سہبے جیکے دوجے پلاں
 گلابے آسیں روجے پلاں
 گول مہرے ریدگیں تیلے نیاتکہ
 کسد مروردے لالے بخاں
 منی سیمے ماں چم اش راہاں سکاں
 گدارے قدرے کیلے نیاتکہ
 جنگاں ٹہلے سینکاریں بہارے
 سلیں جارجٹے ٹاسینے بہ چارے
 کہ دوچے مسقطی ویلے نیاتکہ
 مرادے واہگے جہدے جہادے
 زبیرے شعر پر بستگ وفاء
 کجام گپ اش تبے میلے نیاتکہ

☆

آ صورت ماہکان رنگیں
 گول برواناں کمان رنگیں
 غمے تبدے چہ رکنیت
 گلے ایرنواں نوان رنگیں
 ہزاراں پیچگاں بیٹواہ
 تی راہے کلکشان رنگیں
 منارا دوزہ سے سرکت
 منی سیکے گمان رنگیں
 پل ات تاہیرے سحر
 زہیراں بے امان رنگیں

☆

مروچاں قاضی پہکے تنگ دست انت
چہ ہر ہمسایکے شامے گران انت

زہیرانی رازاں دلے جاگہ انت
دلے کمے بازاں دلے جاگہ انت
ترا جاگہ انت دیدگانی تھا
تھی ٹہلے نازاں دلے جاگہ انت
تو بس یکمے ماہیں مورکے مجیں
تھی کلیں مجازاں دلے جاگہ انت
اے مہرے فقیراں مہ گند ظاہرے
اشانی نمازاں دلے جاگہ انت
تو قاضی ستر کندہ کارے بہ بے
تھی پنتے وازاں دلے جاگہ انت

زہیرانی راز

من مہر جگ جگ وئی عشق و قبا
اے رنگ و ندرہ من کنگ شہر و قبا
بیا دوز ہیں بالاد و منی گرمی و چکا
تو جتیں امر و ز اگاں آب و ہوا

☆

ارسانی شراب تنیگاں
وابانی گلاب تنیگاں
باندات و غماں بے حالاں
یات و سرشماں بے حالاں
دردانی گیاب تنیگاں
روز و روز بدن سرسبز
داں ماہ و چراغ و ش لہزیں
آگاہیں کتاب تنیگاں
گوں شعراں مجیب بازیناں
ہر رنگیں ہنر سازیناں
کیش کرنگ عذاب تنیگاں

☆

درد و مہلبیں بیگا ہے
گوں کپتہ دل و ہمرا ہے
شائل موسم و نازیناں
مرکب خراگانی زیناں
درد و دل دوئیں یکیناں
جہزی ہر کسے پہ راہے
نیادانی تہی احوالے
پدر واہگ و استالے
دیم و سیاہی و دیوالے
تا راتیں غمانی راہے
شیرکناں ہیر و ابانی
پیغام ماں مبر و ابانی
دیم و انت سفر و ابانی
اوستانی بزور سر جا ہے

☆

دوست دتی سادہ چہ نکلیں نام منا
چش بلے مفتہ مہ کن بنام منا

پہ منی بربادی بے واب بے تو
نیمت تنی بے والی آرام منا

نئے مناں یوسف نئے آدہرانت کہ تو
مہر نیادی کئے لیلان منا

طائرے آن من بلے دلجم بہ بے
گیت نہ کہت چہ کھلکیں تنی دام منا

☆

شک من باتاں او جنک مانیں
تنی سرہ قربان مئے دل و سائیں

گوں دپہ مین و پوہل و ہیراں
تو روئے سئلہ کئے تنی ہیرائیں

چاپہ نازیک انت ہر گورہ کاڑاں
باریں کئی سیریں ڈلہ سرتائیں

کوش و سرگوات سر کنگ دوشی
شنزرات و نودہ دوست پیدائیں

چوں ترا بیہال کہت تنی صابر
کہ گنوک انت پہ تو شیدائیں

☆

اگاں تو جہانء تبء سر پدے
بہ گش پرچیا انچونا سر پدے

من زاناں کہ عشقء ترا غور جنگ
گشت شہرء دمکاں تو چک غ پدے

منی مفتء ناھیں بنامیء
گشت دست مانیں منی قاصدء

دو ماہیں تئی مت واریں ال
وقی عکے پرچا جہانء نہ دے

☆

روحء روثنائی پہ ترا اشتک
شپ وقی رازانی خدا گشتک

کچک ارسائی ہارے طوفانء
داب منی چمانی تھا پڑشتک

نام تئی پولنگ نہ بیت کے
شودگء سدرندء دلوں ششتک

نوں دگہ نوکیں پندے شوہاز
سر منی بازیں دیگےء جھٹک

اے بہار ہوپے نے بزاں وابے
زرد تئی درودء جنتء ڈرشتک

☆

رکاں ملاریں لال بہ بیت
بچکند بچکند سال بہ بیت

روک تئی چو دلبدء
بہتء منی استال بہ بیت

بلے شہدیں لٹ رچنت
پینگ پینگ گال بہ بیت

مکت زہیرء ایرچء
نیادء ہر دیوال بہ بیت

شاد ہے گنجیں دشتء غار
دل چو کپوتء بال بہ بیت

دلبر چشیں قہر مہ کن
قہر مہ کن زہر مہ کن
لڑے لاڑے لیلوے
جے مارا تو کش ے
(کورس)

تو کہ روئے دورء دورء
زیران پر بنداں ترا
لڑے لاڑے لیلوے
جے مارا تو کش ے
مارا چو دل رنج کنے
سیاہیں شان لچ کنے
لڑے لاڑے لیلوے
جے مارا تو کش ے

قندیل و روک کن

چش مہ کن چش مہ کن
دوست و ہلاہوش مہ کن
لڑے لڑے لیلوے
جے مارا تو کش ے

گوما مکن دور و دوری
بے تو چراغیں دل مری
لڑے لڑے لیلوے
جے مارا تو کش ے

چم تہی خمار و کھلاں
ٹپ آڑگاں غم سہلاں
لڑے لڑے لیلوے
جے مارا تو کش ے

☆

تو چنڈیں دتی ڈراں
من ندران تئی سمل
(کورس)

تئی چارگ و بچکندگ
زہیرگیں دل و سنگ

تئی بیگیں رکانی
تئی شیرکین گپانی

تئی ڈیل و کلم کشیں
چو موسم و لکشیں

او مابیں دُردانگ
شوکت تئی دیوانگ

☆

چارگ و سیل و سواد پلانی
ما نہ دیتاں مراد پلانی

دل ہمک روچ و خراگے جیہدیت
ننگ و نیلاں یاد پلانی

بس ہے درویش کہ منی ڈیہد
آبلہ بوتان پاد پلانی

آ دگہ وہدے ات ہمک دیم و
شنگ اتان تئی اوں زباد پلانی

باریں کئے اتلگ دوست و دیدار و
لرز اتان دست و پاد پلانی

☆

✓ روک انت چراغ بانور انت شب ہر نیمگا مہکائی انت
مرچی کہ زرد و میگ و مہگونگ و مہمانی انت

گنجیں مناں کہ در نہ برت تی مہر و وانا کیں سبق
ارمانیاں من چو دل و دل چو منا ارمانی انت

ہر شخص دانا وں ہر ہر آدمی شیوار و شر
بچہ نیاراں من ونا جہنا منی نادانی انت

تو چو من بے غم بے سما من سہب و بیگہ تی غم و
من دائم و جیواں ترا پہ من ہے ارزانی انت

اے شاعراں پروا لگیں اے عاشقاں دیوانگیں
قاضی دگہ چ عیب نیست بس بے سر و سامانی انت

بال انت دل گل و شیرازیت
آس و ساکے پیش داریت

دشبوئیں کلو ہے کاریت
کوش مے دامن و مانداریت

شب گوں گل و شوزان انت
جہنائی چراغے چاریت

دزگٹ انت زماگ گوں و
درداں مہلبیں کئے ماریت

قولانی نصیب آسان انت
دنیا چو بت و گوش داریت

بچکندہ باں ہوس ارسائی
میر اے نوبت و کئے پیاریت

نہ سنج و زروشم اتلگ نہ کوش و زیر اراں اتلگ
اے موسم چونی و باریں تنی شکلیں مہراں اتلگ

وئی پہ حاجت و پشت و اے دنیا مطلبے داریت
زبانگ چیزے روچیں کہ مئے زند و ہسراں اتلگ

من چم و گوہراں کشاں تنی مہر و داہگ و داراں
طلب کن زندگی پہ تو ہمیش انت امیراں اتلگ

قلم و ناچ پرماہاں وئی زیرانی من زاہد
بکندے دل بہ بیت سا کم بہ گندے ہسراں اتلگ

نیل و زو و شیر کنیں خراں
اشکراں کپٹگان و بریاں

داریت دل و گران و بے پدیں پئے
چہ گل و چم و زمیں پرواناں

تبد و بے مہری و کہ پیلو شک
من ہما زرد و بھکیں ارماناں

میگ و پرچی چور و گردے
داہگ و درد بیا تنی قرباناں

پش گیابان و ذرچک و من ساحر
کیکے سبز و کیش ویراناں

بیا کن و بانور ماہیں لال و
شر بہ سینگار ات آکساں سال و

کاڈ پہ تازے تئی کش و ندیاں
مسک شیزیں تئی مہراں رنداں
پہ مراد سیری کلبے بندیاں
شیر کنیں ٹہکاں گوں تو بچکنداں
اے ہلو ہالو پہ زباد مال و

گردن و کپو، ہار بادامیں
دیدگاں آسکی کبک وش گامیں
رنگ انارکانی سہرچکین بامیں
واس تئی لٹھاں بینگ و تامیں

من جٹاں دائم گندگ و پال و
پونز و کاناریں پٹک و چٹکیں
جگ و تئی ٹاسین یے عجب جنگیں
لرزک و شترانزیک و دگر رنگیں
نگرہیں مٹیک ماں سرے چٹکیں
من بہ باں قولیک مہر و ٹال و

من نہ کرزاں تئی ذراہ و چوڑیاں
آمر و ہن و دست و چوڑیاں
پلیں بچکند تئی مثل و ہوریاں
اجد زوریت تئی سہتی سوریاں
روچے تو نیا و جست بہ کن حال و

ہمیر

ماہ و درود تو بہ نازین منا
مرچی دلبر تو بہ نازین منا

من کہ نازیباں ترا شب تہسیت
کوش گفت سر تو بہ نازین منا

کہ زندگیر

او و بس انت اے کپوت و شائل
شہر و چہ در تو بہ نازین منا

من وتی ماہو و بہ نازیباں
پیا او امر تو بہ نازین منا

بلکیں پہ بلبلاں سکینے بیت
کے وائر تو بہ نازین منا

☆

درد و غم و دیار و بیچارگیں جنکے
تھک پہ کئی و دار و بیچارگیں جنکے

تھک اوں انگہ کے عہدانی کوہ و پشت و
یاتانی برتہ ہار و بیچارگیں جنکے

دوشی گوں شائلائی آواز و پد گران ات
بے خرک و بے توار و بیچارگیں جنکے

پنڈوک ہلک کلیں ہر کس گشے سواہی
اوشیت چنڈیت شار و بیچارگیں جنکے

نہ شاد ہے نہ دردے بچکندے عیکہ ارے
نہ پیٹ نہ ستارہ بیچارگیں جنکے

☆

دل کہ دردانی مُہازء در کپیت
مہر سازندہ گوں سازء در کپیت
آزمان ء سرشبء چوگان بیت
وہدے قاضی پہ نمازء در کپیت

قدیلء روک کن چاراں تئی صورتء
بلکیں بہ گنداں وتء
خورانی بانک حسن ء خدائے
دیر انت منا چہ دیر ء جمائے
جیواں وتی قسمتء
تو ماہکان ءے لہجیں شپانی
زیبء سپا ءے باگء گھڑانی
تئی مہر چو جنتء
دام مبارک پہ تو ہدوک انت
چو قاضیء تئی عشقء گنوک انت
نشتہ پہ تو قیامتء

آدینک

دیر شے جانی دیر شے (کورس)
 بیا کہ منا تئی زہیر کشاں
 کالج وڈ وڈ بچکند پڑشاں
 عشق مہ کن ترا راست کشاں
 کالج وڈ وڈ بچکند پڑشاں
 روکیں چراغ آس و کش و
 وشیں تئی بچکند و نشہ
 زلفاں سر و منکر کئے
 چک نئے شراباں شیر کئے
 گرائیں مچاچاں جہل کئے
 آف کہ چے ہمیں ٹہل کئے
 پخت ہزاراں درد بہا
 ارشاد تئی بچکند و تھا

☆

ماہیں مہری زیبائیں
 درپشت دیم تئی باگوائیں
 پشت و تئی پناہ اللہ ایں
 انچہ تاز بہ کن شکوں مل
 لڈ وڈ مئے دل و بیا تو جل
 مار تو نماز پرمائیں
 ہرزہ لٹکاں فیروزہ
 دل بند تئی بہشت و دوزہ
 عاشق نوجوان تئی دراہیں
 رخ انت و کمان انت بروان
 دیدگ کعبہ مہر ایمان
 ملگور تئی ہرزہ شب سایہیں
 ہزریں ساوڑی درداگ
 دوزہ اشرفی و چانگ
 شوہاز و تئی بیگواہیں
 ☆

دستِ پئے دیمءِ رتے چے بہ کنناں
دو آدینکاں صورت یکے چے بہ کنناں

اے راہءِ کہ ایشی مہرءِ راہ کشت
کس نہ جنت اے راہءِ چکے چے بہ کنناں

ماں ہوشاماں عمر اش گوستاں دور شتاں
بہر نہ بیت چہ لٹھاں پگے چے بہ کنناں

وائے زبہری وائے شدکیں لاپ منی
دائکءِ بہا تئی مرچاں لکے چے بہ کنناں

قاضی ہشکیں شعرءِ ٹہینگ کار نہ دنت
کنگیں راجے کنگیں نکے چے بہ کنناں

بے اوست ہر کس بے ایمان چہ شہرءِ مئے دل پرشتہ
چوں بے قدراں ساہءِ جان چہ شہرءِ مئے دل پرشتہ

شالا دوشی مرتیناں من گوں زردءِ ارماناں
دمبرنگ من جیءِ جان چہ شہرءِ مئے دل پرشتہ

یکے یاتاں چوگان انت دومی قدح سر رنچاں
ودہءِ مارا کت ہرجان چہ شہرءِ مئے دل پرشتہ

آسے زردءِ جبور انت انگت شپ چو تاموریں
قرنے گوستگ بیا مہکان چہ شہرءِ مئے دل پرشتہ

ہر کس مارا ڈوباریت ہر لوگءِ مئے گپیں داد
چے پشکپتہ اے دمکاں چہ شہرءِ مئے دل پرشتہ

بیا تئی مہر کد ساچان بنت

☆

غرچے پٹک رنگے دمکاں تالان انت

روح چو دردء شہرء سترء پیچان انت

گواتء مسافر گوں وت جہنا جیزان انت

دوریء کٹء نیادانی احوال بھت

ساہک گرم انت پمانی دیوال بھت

ماں شپء تاسء برف بدیت استال بھت

مرچی ودارء نیادء توامیں سہت پر انت

چم حزمیت چوں اس کجا تاہیر گر انت

نکوات بہ کشیت دل گوں چراغاں ہور مر انت

بیا تئی مہر کد ساچان بنت

☆

پدا نوداں تہے گوارے

منی درواگء بیارے

بزیں زلفاں بکشینے

قصرکندی دناں مینے

پری رنگء بہ سینگارے

برے حالاں پہ ماہوے

پدا سر گر پہ باہوے

شپے گزانیء دارے

مبارک ڈاڈرے رندے

پدا زوراں رواں سندھے

منی قولان گلہ دارے

دلے ہینار زبیرے گوں

منا چے کار زبیرے گوں

دتی شعراں بہ پلکارے

☆

تئی عشقء من دلبر گنوکاں
دلوں سہتہ گمء آسء روکاں

غموں زرتگاں وتی دلء بستگاں
وتی ساہء ارواہء سر گوستگاں

تئی دوریء منی دلء چے گوزی
تئی عشقء آسء منی دنیا پچی

گلء گلزمین منی مہہ جبین
تئی دیم قبلہ منی دنیا ء دین

تو اے شاعریں عزیز ء وتی
بیا جست بہ کن چونیں تئی زندگی

انچو مہ کن بے سار منارا
انچو مہ کن بے سار
دل کٹے سینگ ہرگیں داساں
ایرانت ماں سہریں انگرء آساں
مشکلے گرانیں کہ نہ بیت آساں
گوں کئے جیواں من شچی پاساں
کم نہ بنت پاپار

انچو مہ کن بے سار منارا
انچو مہ کن بے سار

حائل اگاں گنواپاں وتی بندیت
سیاہ تہاریں جمرے بندیت
اے دلء بنداں چہ منی بندیت
پہ منی بہتء سیاہی یے بندیت
بستگ غماں انزار

انچو مہ کن بے سار منارا
 انچو مہ کن بے سار
 کسی سرء چو کوہ نہ پذیرشک
 کیکدء اندوہاں منا کشک
 انگت ہم دل من چائی نہ ششک
 وش بے سید بیلاں منء کشک
 کیت غمانی ہار

انچو مہ کن بے سار منارا
 انچو مہ کن بے سار

☆

منی سبزء منا یلہ کت من گاراں
 منی چمانی ارں نہ داراں
 شیداہاں چو شے مریدء
 مہرنگیں حانیء دیدء
 من بے ترکء داں بے تواراں
 سبزء بہ دئے باریں حالاں
 پرساں مدام ماہء سالاں
 دتی زندء من شے رتہ داراں
 بیگاہء شینکائی چیرء
 بیا پہ منا روج ابرء
 دتی دستء من پر تو شہاراں
 آسء غمانی سچاناں
 دوریء تئی بکراں
 دتی جندء چہ مرچاں شزاراں

☆

مہر نہ شنگ انت بیگہاں

گڈی سوغات

گڈی سوغات مبارک قاضی

مہر نہ شنگ انت بیگہاں بالاد ماں لنجیں شپاں
بے چاڑ کنت باریں مناکئی یاد ماں لنجیں شپاں

تئی کاگدیں دیمء کدی گرمیں ہوائے اوں مہ جنت
داں زندگئے باتے مدام آباد ماں لنجیں شپاں

بنی آدمء راجد پترء تاک چو قرآنء شاہد انت
گر تگ یلین مرداں وطن آزاد ماں لنجیں شپاں

مارا گلابء آسی پلانی / گجیاں ٹرانگء
چو نرم نرمء ایرے باں تئی پاد ماں لنجیں شپاں

قاضی پہ ڈیہء خاطرء پاہو چہ سہرء شر تریں
باریں کئی بہتء کپیت اے ساد ماں لنجیں شپاں

گوات وڊے تئی بوہء بیاریت
دل منی تنگیں بود کاریت

زی کیں روچاں حسابء نیاریت
دور اوشیت ء دل دور چاریت

شپ وتی چادرء وڊے پیچیت
روح پیغاماں تئی پہ من کاریت

تئی نگاہانی موسم بدل بنت
کنگ ء دامنء پل داریت

نشنگاں من ایماں گوں جیواں
زندگی چے منا پیشداریت

☆

شیوتی
دوچپیغاماں

غمانی آچشء سینہ بھشان انت
کہ دل چو کانچء آدیکء پُرشان انت

گوں وشبواں زراں بازارء میتگ
وتا مکء دُناں دلبر مُشان انت

گناہ چئی انت منی من وت نہ زاناں
کہ بے کارچء منا دنیا کشان انت

من نز بیاراں چتور بالادء بہراں
منا چو جنتراء تئی غم درشان انت

اے دنیا ڈروگء بازار انت مبارک
منا چے چے ترا چے چے کشان انت

☆

شنگ بیت سہریں مئے بانکء
 درستاں گیشیں دلبری مئے بانکء
 پہ منی چماں جہانء شر تریں
 در ستار گیشیں ماہء شیریں ماہکانء شر تریں
 دلکبہ کے بانکء عشقء سوگندء وراں من صد برء
 کس نہ کنتیں ہمیری مئے بانکء
 دس لسانء کیگدء ماہیں گلء
 چچ بدیں چے مہ گندی زبیلء
 دل نہ بی مارا پہ چمی چارگے
 وزگہاریں سومری مئے بانکء
 جی منی بالاد گلء شاہی تہیں
 چندنیں جیگء گوں مکء مہلیں
 سمبیت وہدے گوں دستء ہنیاں
 چاپ جناں سورء پری مئے بانکء
 زردء باگء زئیر نالیں بلبلء
 زئیرے الہان سنگ پہ حائلء
 پر ارسیں چےء گوں خالدء
 ندیں نامء شاعری مئے بانکء

وشلسان

ساجدیں

حالیہاں

اللہ ترا پیاری ہر دم بیاتے بیاتے
 شوہارء تئی گاراں منی مہرنگ کجائے
 عشقء تئی ویلاں عشقء تئی ویلاں
 زئیرانی لولی منا آرامء نیلاں
 کونجانی ٹولی زردانی حالء براناں
 زاناں گنوکاں کہ تئی نامء گراناں
 مہر تئیں شنگاں تئی دلبدء خمار چم
 کے تو بچکند دلء درداں بہ کن کم
 واہگ ہمیش انت دردانی راہ انت غباریں
 جیرواناں زردء چیا تئی زو تہاریں
 نازانی بانک پرچا تو زہرےء نیائے
 چمانی نورء شپانی رژنائے

☆

اسحق خاوش

انچو نموزنت موچیں سبا
 گاراں کھئے سڈء سا
 نازبوء تاک انجیرء مل
 یکیں توئے بے مٹء مل
 ذره چہ ہمک رنگء جتا
 زردء طلب سرجم نہ انت
 مارا وتی چ غم نہ انت
 بس تئی سرء پرواہ مہ بات
 من کہ دلء چہ تو براں
 شوہاز مہ کن دمکء دراں
 گندگ نباں شہرء تھا
 چھاں بہ کن دستء دلء
 بلکیں رسیں ما منزلء
 عشق ء اسحاق ہرچی روا

ایمان کلمہ شہر سے پداگموں ڈگریا لیں دیر ہاں
جی جی چوٹا کہ شہباز نور خان عسکر و جہاد نماز کلمہ

EMC

آپ جی جی جی